

1. Suốt cả tuần nay, từ lúc gửi xác chim vào lồng đất. Con bé thờ thần thấy rõ, không còn riu rít cười đùa như trước. Con bé thường ngồi lặng thật lâu bên khung cửa sổ, nhìn chiếc lồng chim trống rỗng như tâm hồn con bé bây giờ. Chiếc lồng chim còn đó, nhưng bóng chim đã mù khơi. Con bé thấy như mình chết theo sự khuất bóng của

xuống cây phượng tím mọc gần giòng sông bên dưới. Con bé đã tưởng chim bỏ đi, nên hốt hoảng gọi: B ơi, B ơi.! Chim như nghe hiểu được tiếng người, nên cất cao giọng hót trả lời. Hình như bữa đó chim vui lắm thì phải, cứ truyền hết cảnh này tới cảnh khác. Con bé chạy lao xuống đồi đến bên cây phượng để gọi chim về. Chim đậu trên một cành trĩu hoa, và cứ thế cao giọng véo

Con Chim và Giòng Suối

Hương Kiều Loan

con chim mà con bé đã yêu quý như một người bạn thiết.

2. Con bé nhớ những lần để chim đậu trên ngón tay của mình, mà cũng lạ, từ ngày con bé chữa khỏi vết thương ở cánh cho chim, sau khi lành, chim như quấn quýt với con bé. Chim không muốn bỏ ân nhân để bay đi tìm bầy. Nhiều lần con bé thả chim ra khỏi lồng, chim không bay xa, mà chỉ quanh quẩn bên con bé. Chú chó con của bà cô biết có chủ chim ở đây nên đã không dám bắt nạt chim. Ông chú thì cổ vẻ không ưa chim một tí nào, vì chim chiếm sự chú ý của bà cô và nhất là con bé, đã dành thật nhiều thì giờ cho chim, đến nỗi con bé hầu như quên hẳn ông.

3. Chỉ có một lần chim bay xa, đó là lần chim bay

von. Thế rồi từ khu rừng Gum bên kia giòng sông, không biết bao nhiêu loại chim, cùng cất giọng hòa khúc với chim.

4. Từ ngày chữa khỏi cho chim, con bé tìm mãi góc gác chim qua các sách báo của thư viện tỉnh, hỏi bao nhiêu người, cũng chẳng có một câu trả lời thỏa đáng cho sự tò mò của con bé. Đọc cả hơn chục cuốn sách nói về các loại chim, mà chưa thấy cuốn nào có hình ảnh giống như con chim mà con bé đang chăm chú. Ông chú thì vuốt chòm râu trắng như cước và trầm ngâm: "Giống chim này rất lạ, chắc sắp gần tuyệt chủng, xưa chú chỉ nghe người lớn kể lại là có giống chim chỉ hót về đêm, và hót rất hay, thân hình dong dỏng, không mập như chim gáy, và to cỡ chỉ hơn con chim sẻ. Nhưng cá tính loại này rất đặc biệt, không thích nhập bầy, thường là đơn lẻ, lại ưa giận dỗi, hể người chủ làm mất

lòng chim là chim bay đi luôn, không hẹn ngày về...giống này thường ở trên núi, thích sương mù, thích dầm mưa, nhưng yếu nên thường bị cảm lạnh, do đây đã chết nhiều, nên có lẽ gần tuyệt chủng." Con bé kiểm chứng, thấy có vẻ giống con chim này. và nghĩ chắc là đúng, bởi vì chim đến với con bé vào một đêm giông bão lớn. Khi con bé mở cửa sổ, đã thấy con chim ngậm chặt mỏ, đứng chịu trận bên thành cửa từ lúc nào.

Khi phê bình về loại chim, bà cô con bé kêu: "Giống chim này nếu có bán ngoài tiệm, cũng chẳng ai mua vì bề ngoài chim không bắt mắt, cứ nhìn bộ lông nửa nâu, nửa xám như mốc của nó thế kia thì ai muốn mua chứ. Chỉ có đôi mắt tròn xoe, đen láy như hạt bi nhỏ và giọng hót của nó là đáng giá thôi, nhưng khách mua làm sao nghe được tiếng hót của nó, vì chim chỉ hót về đêm."

5.

Con bé yêu đôi mắt tròn xoe, đen láy như hạt huyền đó lắm, đen bóng như những viên đá chỉ có ở Đảo Nhỏ, nên con bé đặt tên chim là Bi Bi. Thế là từ đó chim mang tên BiBi. và hình như chim cũng đồng ý thì phải, nên mỗi lần được nghe gọi tên, là chim lại trả lời bằng những tiếng hót thật hay, thật trong, lên bổng xuống trầm như một bản tình ca lãng mạn. Con bé nhớ lần đầu được nghe tiếng chim hót đó là vào một đêm sáng trăng, Trăng thật tròn, trăng thật đầy. Vành vạnh trên trời cao. Con bé mở cửa sổ để ngắm chiếc mâm vàng, trời treo trên đó. Chiếc lồng chim treo bên ngoài cửa sổ, để chim được gần gũi với thiên nhiên, và nhất là chim được ngắm giòng sông lấp lánh nước ở dưới chân đồi.

Phòng con bé mở cửa ra là một balcon khá rộng, rất thơ mộng, với giàn hoa Clemetit màu tím xanh như lam leo cao phủ gần kín thành lan can. Mùa này hoa nở rộ, thật đẹp. Tiếng chim hót bất chợt đã làm con bé giật mình sửng sốt, và quá

thích thú, không ngờ ẩn dưới cái ngoại diện tầm thường, có vẻ lờ đờ kia, lại có một giọng hót trong như tiếng khánh ngọc, thánh thót còn hơn những nốt dương cầm.

Con bé vội sà lại gần lồng chim, nhìn ngắm con chim với thật nhiều quý mến. Chim như đọc được sự ưu ái nơi con bé nên càng khoe tiếng hót. Con bé mỉm cười: " để ta thả chim ra ngoài nhé, B khỏi bệnh rồi phải không? B hát mừng sức khỏe của mình hay hót cảm ơn ta đấy?" Con bé mở cửa lồng để chim được tự do bay nhảy, nhưng chim không bay xa, mà chỉ đậu trên vai con bé, rồi dịu đầu vào mái tóc dài buông lơ lửng của con bé. Con bé gỡ chim cho đứng trên tay, những ngón chân màu vàng, nhỏ, xinh xắn quặp chặt vào ngón tay của con bé, rồi dương đôi mắt tròn xoe nhìn con bé không chớp.

6.

Thế rồi từ đó... người và chim đã như đôi bạn tâm giao, cả hai khắng khít bên nhau mỗi tối. Con bé đi chơi đâu, cũng chỉ mong mau về nhà để nói chuyện với chim, làm như chim hiểu được hết những gì con bé muốn tâm sự. Mỗi tối học bài, con bé thường thả chim ra khỏi chiếc lồng nhỏ tù túng. Con bé cũng không quên đóng cửa

ra vào để phòng con chó nhỏ của bà cô bất chợt xuất hiện nhảy phá cắn chim. Chim thường đậu ở bàn học con bé, nghiêng đầu nhìn vào khung máy PC, làm như chim đọc được những điều con bé viết. Đôi lúc cất tiếng hót, mỗi khi nghe chim hót, con bé thường ngưng đọc sách hay ngưng viết để lắng nghe tiếng chim. Con bé vuốt chiếc đầu nhỏ xinh xắn của chim, với lớp lông xám bóng mượt. Con bé thì thầm: " Ta thấy chim đẹp nhất trong các loài chim mà ta đã được biết. Chim hót hay nhất, ta yêu tiếng hót của chim, chim biết thế không? Chim đừng bao giờ bỏ ta bay đi nhé, ta sẽ buồn mà đau đấy." Chim cứ dương đôi mắt tròn xoe đen láy nhìn con bé, làm như hiểu được tiếng con bé thì thầm.

7.

Con bé còn nhớ rõ cái đêm cuối cùng với chim, không hiểu sao đêm đó chim hót hay, nhưng giọng thật buồn, xa với vợ... và rất ngắn gọn. Hôm đó con bé đi dự tiệc với bạn bè, khi về còn mang theo một lô sách nữa. Mấy cuốn sách hấp dẫn mà con bé mới mượn được của lũ bạn. Vừa về đến nhà, con bé vội đọc ngay cuốn sách có bìa màu xanh blue. Quên hẳn con chim đang chờ con bé cả ngày. Đọc sách đến khuya, mỗi một, con bé lăn ra ngủ, lúc đó chim mới cất tiếng hót, nhưng bản nhạc chim tặng con bé đêm đó ngắn gọn quá, chỉ theo con bé vào giấc ngủ, mà không đánh thức con bé dậy được.

8.

Tự dưng con bé thấy mình đứng giữa một rừng cây, rừng Gum, khu rừng sao giống như khu rừng

bên kia giòng sông nơi con bé ở. toàn loại cây Gum có thân màu xám nhạt, Giòng cây kỳ lạ, lúc nào cũng xả lá được, lá thay nhau rụng quanh năm, nhưng cũng ra lá non quanh năm. Mùa này Gum đang rử nhau thay vỏ, lớp vỏ cũ lần lượt rời khỏi thân cây, để lộ lớp da non, mịn trắng màu sữa như da con gái mới dậy thì... khu rừng đẹp quá, con bé ngẩn người nhìn ngẩn, đi hết từ gốc cây này đến gốc cây khác. Thế rồi... đâu là lối về? tìm mãi chả thấy lối ra.. Càng lang thang, càng lạc sâu hơn, con bé hoảng sợ, bật khóc. Bỗng từ đâu một con chim bay đến, bay là là trước tầm nhìn của con bé, chim cất tiếng hót dịu dàng như muốn trấn an con bé, rồi chim bay phía trước, con bé vội chạy theo chim. Chim bay vừa đủ nhanh cho con bé bắt kịp, cứ chạy theo như thế, chả mấy chốc con bé đã ra khỏi

được khu rừng gum, để đến một khu đất trống, nơi này khá quen thuộc, hình như gần khu đôi nhà ông chú. Có một giòng suối, nước thật trong, xa xa cuối giòng suối khuất trong rừng hoa tím cuối đôi, con bé thấy một cái cầu chênh vênh bắc qua con suối, giống như chiếc Cầu Gió, con bé đã đọc trong cuốn truyện ngắn cầm về. Nơi này gió thật nhiều, gió cuốn những đóa hoa tím bay lao xao trên cánh đồng cỏ. Con chim bỗng bay đậu trên vai con bé và hót líu lo, như chúc sự vui mừng đã tìm được đường về...

9.

Gần nửa ngày bị lạc, con bé vừa đói vừa khát. Nay thấy giòng suối mát, con bé vội chạy ngay lại, dùng hai bàn tay nhỏ vạm nước để đưa lên miệng uống. Nước mát lịm, ngọt ngào, con bé nhắm mắt lại khoan khoái ... Đến khi mở mắt,

chợt giật bắn người khi nhìn thấy dưới giòng suối trong, không phải chỉ mình hình ảnh con bé đang xõa tóc mà là một khuôn mặt nữa, kề cận bên mái tóc con bé, một khuôn mặt thật xa lạ, nhưng lại hình như rất thân quen. Con bé hốt hoảng quay phắt lại, không gian im vắng, không một bóng người, không một tiếng động. Chỉ có con chim vẫn đậu trên vai, dương đôi mắt đen láy đang tò mò nhìn con bé. Con bé lại cúi xuống nhìn giòng suối, thì vẫn là một khuôn mặt của một người kề cận. Lần này con bé còn như nghe được cả tiếng thở nhẹ, thơm và ấm bên má. Con bé hoảng sợ, vội lấy tay khoắc giòng nước. Hình ảnh người đàn ông xa lạ vỡ tan lan ra thành những vòng nước rộng. Con chim bỗng kêu thất thanh, vụt bay cao rồi biến mất.

10.

Con bé chợt tỉnh giấc, toát mồ hôi, thì ra là một giấc mơ, ờ mà sao con chim giống B quá. Con bé tung chăn, vội chạy lại lồng chim. B như ngủ gật, một chân co cao, mắt nhắm nghiền như say giấc. Con bé rón rén trở lại giường để dỗ giấc ngủ lại, không dám gây tiếng động sợ làm thức giấc BB.

11.

Sáng hôm sau, khi thức dậy, con bé đã òa khóc khi nhìn thấy B nằm ngửa, gơ hai chân lên trời. Đôi mắt đen lánh đã nhắm chặt. Chiếc mỏ hơi hé mở như muốn tặng con bé những nốt nhạc cuối cùng của đời nó.

Hương Kiều Loan

(Jacaranda no.18- June/2000)

Nhớ

Anh nào có nhớ gì em
 Chỉ vì mắt nhớ cái nhìn của ai
 Liễu buồn nhớ sợi tóc dài
 Mây trời nhớ dáng khoai thai một người
 Hoa kia nhớ miệng ai cười
 Nước hồ nhớ mắt sáng ngời long lanh
 Nắng lên nhớ áo ai xanh
 Giọt mưa nhớ hạt lệ quanh mắt huyền
 Nắng chiều nhớ bóng em nghiêng
 Gió về nhớ áo xiên xiên đôi tà
 Cánh đào nhớ mãi làn da
 Tay anh vẫn nhớ tay ngà ngọc êm
 Hồn anh nhớ kỷ niệm quen
 Lòng anh nhớ những ngày đêm ngóng chờ

Đoàn Hoài Nam